

На незайманому полі

Володимир Свідзінський

На незайманому полі,
Ще й у дальній далині,
Твій недовгий супочивок
На постелі цвітаний.

М'яко примерки густіють.
Захід попелом припав,
І довкола твого ложа
Мов туман заклуботав.

Крізь завісу кохливу
Тільки мріється в імлі,
Ніби лілії склонились
На високому стеблі.

І хитається без звука
Білих віял довгий ряд,
І мелькають голі руки
Цвітом вінчаних дівчат.